

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN VELIKIM VOJVODSTVOM LUKSEMBURG O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Republiko Slovenijo in Velikim vojvodstvom Luksemburg o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 2. aprila 2001 in spremenjene s protokolom, podpisanim 20. junija 2013 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki sta jo Republika Slovenija in Veliko vojvodstvo Luksemburg podpisala 7. junija 2017 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Velikega vojvodstva Luksemburg glede MLI, po ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi predloženega depozitarju 9. aprila 2019. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije št. 6/02-MP, 6/14-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, in stališče Velikega vojvodstva Luksemburg glede MLI, po ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi predloženo depozitarju 9. aprila 2019, je dostopno [na spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Velikega vojvodstva Luksemburg v njihovih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 9. april 2019 za Veliko vojvodstvo Luksemburg.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. avgust 2019 za Veliko vojvodstvo Luksemburg.

Razen če ni drugje v tem dokumentu navedeno drugače, se določbe MLI v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2020 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. februarja 2020 ali po njem

KONVENCIJA

MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN VELIKIM VOJVODSTVOM LUKSEMBURG O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Republika Slovenija in Veliko vojvodstvo Luksemburg sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenila konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednji prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in krepitvi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumela, kot sledi:

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.
2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali na sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premoženja ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki so jih izplačala podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:
- a) v Sloveniji:
 - i) davek od dobička pravnih oseb;
 - ii) davek od dohodka posameznikov, vključno z mezdami in plačami, dohodkom iz kmetijskih dejavnosti, dohodkom iz poslovanja, kapitalskimi dobički in dohodkom od nepremičnin in premičnin (dohodnina);
 - iii) davek od premoženja(v nadaljevanju "slovenski davek");
 - b) v Luksemburgu:
 - i) davek od dohodka posameznikov (l'impôt sur le revenu des personnes physiques);
 - ii) davek od dobička pravnih oseb (l'impôt sur le revenu des collectivités);
 - iii) davek od plačil direktorjem podjetij (l'impôt spécial sur les tantièmes);
 - iv) davek od premoženja (l'impôt sur la fortune);
 - v) lokalni davek od dohodka iz poslovanja (l'impôt commercial communal)(v nadaljevanju "luksemburški davek").
4. Ta konvencija se uporablja tudi za kakršne koli enake ali vsebinsko podobne davke, ki se uvedejo po datumu podpisa konvencije dodatno k že obstoječim davkom ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

3. člen

SPLOŠNA OPREDELITEV IZRAZOV

1. Za namene te konvencije, razen če sobesedilo zahteva drugače:
- a) izraz "Slovenija" pomeni Republiko Slovenijo, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, ozemlje Slovenije, vključno z morskim območjem, morskim dnem in podzemljem ob teritorialnem morju, če Slovenija lahko nad takim morskim območjem, morskim dnem in podzemljem izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
 - b) izraz "Luksemburg" pomeni Veliko vojvodstvo Luksemburg, in ko se uporablja v zemljepisnem smislu, pomeni ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg;
 - c) izraz "oseba" vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

- d) izraz "družba" pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;
- e) izraza "podjetje države pogodbenice" in "podjetje druge države pogodbenice" pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- f) izraz "mednarodni promet" pomeni kakršen koli prevoz z ladjo, letalom ali cestnim vozilom, ki ga opravlja podjetje, ki ima sedež dejanske uprave v državi pogodbenici, razen če ladja, letalo ali cestno vozilo opravlja prevoze samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- g) izraz "pristojni organ" pomeni:
 - i) za Slovenijo Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali pooblaščenega predstavnika tega ministrstva;
 - ii) za Luksemburg ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- h) izraz "državljan" pomeni:
 - i) katerega koli posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - ii) katero koli pravno osebo, osebno družbo ali združenje, katerih status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici.

2. Kadar koli država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. Za namene te konvencije izraz "rezident države pogodbenice" pomeni katero koli osebo, ki je po zakonodaji te države dolžna plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in tudi vključuje to državo ali katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje katere koli osebe, ki je dolžna plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi ali premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi na naslednji način:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na razpolago stalno prebivališče; če ima stalno prebivališče na razpolago v obeh državah, se šteje samo za

rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);

- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na razpolago stalnega prebivališča, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;
- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje, da je samo rezident države, v kateri ima sedež dejanske uprave.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. Za namene te konvencije izraz "stalna poslovna enota" pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz "stalna poslovna enota" še posebej vključuje:

- a) sedež uprave,
- b) podružnico,
- c) pisarno,
- d) tovarno,
- e) delavnico in
- f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.

3. Gradbišče ali projekt gradnje ali montaže je stalna poslovna enota samo, če traja več kot dvanajst mesecev.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz "stalna poslovna enota" ne vključuje:

- a) uporabe prostorov samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
- b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen skladiščenja, razstavljanja ali dostave;

- c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za namen predelave s strani drugega podjetja;
- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen nakupa dobrin ali blaga ali zbiranja informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za namen opravljanja kakršne koli druge dejavnosti pripravljalne ali pomožne narave za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih a) do e), pod pogojem, da je splošna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka, kadar oseba – ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja šesti odstavek – deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, se za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi s katerimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če so dejavnosti take osebe omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker opravlja posle v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, pod pogojem, da te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja.

7. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo, ki je rezident druge države pogodbenice ali opravlja posle v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače) ali je pod nadzorom take družbe, samo po sebi še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice, ki izhaja iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz "nepremičnine" ima pomen, ki ga ima po pravu države pogodbenice, v kateri je zadevna nepremičnina. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere veljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot odškodnino za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in letala se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kot je prej omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kot se pripiše tej stalni poslovni enoti.

2. Ob upoštevanju določb tretjega odstavka, kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod istimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri določanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali bodisi v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno določi na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje določiti obdavčljivega dobička z običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto določi po isti metodi, razen če je upravičen in zadosten razlog za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

MEDNARODNI PREVOZ

1. Dobiček iz opravljanja ladijskih, letalskih ali cestnih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na krovu ladje, se šteje, da je sedež v državi pogodbenici, v kateri ima ladja matično pristanišče, ali če nima takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju (pool), mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.

9. člen

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in v obeh primerih obstajajo ali se uvedejo med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih pogoji, drugačni od tistih, ki bi obstajali med neodvisnimi podjetji, se kakršen koli dobiček, ki bi prirastel enemu od podjetij, če takšnih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirastel, lahko vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je že bilo obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključen dobiček dobiček, ki bi prirastel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki obstajajo med podjetjema, taki, kot bi obstajali med neodvisnimi podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi zaračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.
2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne presega:

- a) 5 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima neposredno v lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;
- b) 15 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz "dividende", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe v dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih pravic v družbi, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se izplačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in jih prejema vlada druge države pogodbenice, vključno z njenimi lokalnimi oblastmi in centralno banko, oproščene davka v prvi omenjeni državi.

4. Izraz "obresti", kot je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic in zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam in zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namene tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, če je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolžitev, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatev, za katero se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako zaračunani davek ne presega 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kot je uporabljen v tem členu, pomeni plačila vsake vrste, prejeta kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej ter je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da so licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je plačnik rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za zadnji omenjeni znesek. V takem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČEK

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so omenjene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki se nanašajo na stalno bazo, ki jo ima rezident države pogodbenice na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček iz odtujitve ladij, letal ali cestnih vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami, letali ali cestnimi vozili, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

4. Dobiček iz odtujitve kakršnega koli premoženja, ki ni premoženje, navedeno v prvem, drugem in tretjem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz poklicnih storitev ali drugih samostojnih dejavnosti, se obdavči samo v tej državi, razen če ima stalno bazo, ki mu je redno na voljo v drugi državi pogodbenici za namen opravljanja njegovih dejavnosti. Če ima

tako stalno bazo, se dohodek lahko obdavči v drugi državi, a samo toliko dohodka, kolikor se pripiše tej stalni bazi.

2. Izraz "poklicne storitve" vključuje še posebej samostojne znanstvene, literarne, umetniške, izobraževalne ali pedagoške dejavnosti kot tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

ODVISNE OSEBNE STORITVE

1. V skladu z določbami 16., 18., 19. in 20. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki ne presegajo skupno 183 dni v katerem koli obdobju dvanajstih mesecev, ki se začne ali konča v zadevnem koledarskem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, oziroma je plačan v njegovem imenu in
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji, letalu ali cestnem vozilu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

16. člen

PLAČILA DIREKTORJEM

Plačila direktorjem in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kot je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takšnih osebnih dejavnosti, ki jih izvaja v drugi državi pogodbenici, lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih izvaja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste samemu nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri se izvajajo dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika.

3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena pa se dohodek, ki ga rezident države pogodbenice dobi iz osebnih storitev kot nastopajoči izvajalec ali športnik, obdavči samo v prvi omenjeni državi pogodbenici, če storitve v drugi državi pogodbenici izvaja v okviru programa kulturne ali športne izmenjave, ki ga odobrita obe državi pogodbenici.

18. člen

POKOJNINE

1. V skladu z določbami drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se lahko pokojnine in druga plačila iz obveznega pokojninskega zavarovanja v skladu z zakonodajo o socialni varnosti države pogodbenice obdavčijo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki razen pokojnin, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.

b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:

i) je državljan te države ali

ii) ni postal rezident te države samo za namen opravljanja storitev.

2. a) Vsaka pokojnina, plačana iz skladov države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.
b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.
3. Določbe 15., 16., 17. in 18. člena se uporabljajo za plače, mezde in druge podobne prejemke ter za pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti.

20. člen

PROFESORJI IN RAZISKOVALCI

1. Rezident ene države pogodbenice, ki je na povabilo univerze, višje oziroma visoke šole, šole ali drugih priznanih izobraževalnih ustanov v drugi državi pogodbenici začasno navzoč v drugi državi za obdobje, ki ni daljše od dveh let od datuma prvega prihoda v drugo državo, samo z namenom poučevanja ali raziskovanja ali obojega v izobraževalni ustanovi, se v drugi državi ne obdavči za prejemke za tako poučevanje ali raziskovanje. Če je obisk daljši od dveh let, lahko druga država posameznika obdavči po svoji notranji zakonodaji za celotno trajanje obiska, razen če v posameznem primeru pristojna organa držav določita drugače.
2. Po prvem odstavku se oprostitev davka ne prizna za kakršne koli prejemke za raziskovanje, ki se izvaja v korist osebe, ki ni izobraževalna ustanova, ki je dala povabilo iz prvega odstavka.

21. člen

ŠTUDENTI

Študent, pripravnik ali praktikant, ki je ali je bil tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoč samo z namenom svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavči v tej prvi omenjeni državi za naslednje prejemke, ki jih prejme ali dobi za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje:

- a) plačila iz virov zunaj prve omenjene države pogodbenice in
- b) podpore, štipendije ali nagrade, ki jih daje vlada katere koli države pogodbenice ali znanstvena, izobraževalna, kulturna ali neprofitna organizacija.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v predhodnih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.
2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kot so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, ali v tej drugi državi opravlja samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V takem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

23. člen

PREMOŽENJE

1. Premoženje, ki ga predstavljajo nepremičnine iz 6. člena v lasti rezidenta države pogodbenice in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.
2. Premoženje, ki ga predstavljajo premičnine, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine v zvezi s stalno bazo, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.
3. Premoženje, ki ga predstavljajo ladje, letala in cestna vozila, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, in premičnine v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami, letali in cestnimi vozili, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.
4. Vsi drugi elementi premoženja rezidenta države pogodbenice se obdavčijo samo v tej državi.

24. člen

METODE ZA ODPRAVO DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. V Sloveniji se dvojno obdavčevanje odpravi, kot sledi:
 - a) kadar rezident Slovenije dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Luksemburgu, Slovenija dovoli:
 - i) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v Luksemburgu;

- ii) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v Luksemburgu.

Tak odbitek pa v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela davka od dohodka ali premoženja, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim dohodku ali premoženju, odvisno od primera, ki se lahko obdavči v Luksemburgu;

- b) kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga rezident Slovenije dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v Sloveniji, lahko Slovenija pri izračunu zneska davka od preostalega dohodka ali premoženja takega rezidenta vseeno upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

2. V skladu z določbami luksemburške zakonodaje o odpravi dvojnega obdavčevanja (kar ne sme vplivati na splošno načelo) se dvojno obdavčevanje v Luksemburgu odpravi, kot sledi:

- a) kadar rezident Luksemburga dobi dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v Sloveniji, Luksemburg v skladu z določbami pododstavka b) tak dohodek ali premoženje oprosti davka, vendar lahko pri izračunu višine davka od preostalega dohodka ali premoženja uporabi iste davčne stopnje, kot če dohodek ali premoženje ne bi bilo oproščeno davka;
- b) kadar rezident Luksemburga dobi dohodek, ki se v skladu z določbami 10., 11., 12. in 17. člena lahko obdavči v Sloveniji, Luksemburg dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku, plačanemu v Sloveniji. Tak odbitek pa ne sme presegati tistega dela davka, ki je bil izračunan pred odbitkom, pripisanim delom dohodka, dobljenim iz Slovenije;
- c) določbe pododstavka a) se ne uporabljajo za dohodek, ki ga dobi, ali premoženje, ki ga ima v lasti rezident Luksemburga, kadar Slovenija uporablja določbe te konvencije za oprostitev tega dohodka ali premoženja od davka ali kadar za ta dohodek uporablja določbe drugega odstavka 10. člena, drugega odstavka 11. člena ali drugega odstavka 12. člena.

25. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ne sme biti manj ugodno v tej drugi državi, kot je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga, kot da zavezuje državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne

olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

3. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri določanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri določanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod istimi pogoji, kot če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

4. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za druga podobna podjetja prve omenjene države.

5. Določbe tega člena se uporabljajo ne glede na določbe 2. člena za davke vseh vrst in opisov.

26. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na sredstva, ki ji jih omogoča domača zakonodaja teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 25. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčevanje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Pristojni organ si, če se mu zdi pritožba upravičena in če sam ne more priti do zadovoljive rešitve, prizadeva razrešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice z namenom izogniti se obdavčevanju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domači zakonodaji držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko medsebojno posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Pristojna organa držav pogodbenic lahko neposredno komunicirata med seboj, vključno prek skupne komisije, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki, da bi dosegla dogovor v smislu prejšnjih odstavkov.

Naslednji VI. del MLI se uporablja za to konvencijo:¹

VI. DEL MLI (ARBITRAŽA)

Prvi do deseti in dvanajsti odstavek 19. člena (obvezna in zavezujoča arbitraža) MLI

1. Kadar:

- a) je oseba po prvem odstavku 26. člena konvencije predložila zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, ker so imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije, in
- b) se pristojna organa ne moreta dogovoriti o rešitvi zadeve v skladu z drugim odstavkom 26. člena konvencije v treh letih od začetnega dne iz osmega ali devetega odstavka 19. člena MLI, odvisno od primera (razen če se pred potekom tega obdobja pristojna organa držav pogodbenic ne dogovorita o drugačnem obdobju v zvezi s to zadevo in o takem dogovoru obvestita osebo, ki je zadevo predložila),

se na pisno zahtevo osebe katera koli nerešena vprašanja, ki izhajajo iz zadeve, predložijo v arbitražo, kot je navedeno v VI. delu MLI, v skladu s katerimi koli pravili ali postopki, o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic v skladu z desetim odstavkom 19. člena MLI.

2. Kadar pristojni organ prekine postopek skupnega dogovarjanja iz prvega odstavka 19. člena MLI, ker zadevo v zvezi z enim ali več enakimi vprašanji obravnava sodišče ali upravno sodišče, rok, ki je določen v pododstavku b prvega odstavka 19. člena MLI, preneha teči, dokler sodišče ali upravno sodišče ne sprejme končne odločitve oziroma je zadeva prekinjena ali umaknjena. Poleg tega, kadar se oseba, ki je predložila zadevo, in pristojni organ dogovorita o prekinitvi postopka skupnega dogovarjanja, v času trajanja take prekinitve rok iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI ne teče.

3. Kadar se oba pristojna organa strinjata, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ni pravočasno zagotovila katerih koli dodatnih bistvenih informacij, ki jih je zahteval eden ali drugi pristojni organ po začetku teka roka iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI, se obdobje iz pododstavka b prvega odstavka 19. člena MLI podaljša za čas, ki je enak obdobju, ki se začne na dan, ko so bile informacije zahtevane, in konča na dan, ko so bile te informacije zagotovljene.

4. a) Arbitražna odločitev v zvezi z vprašanji, ki so bila predložena v arbitražo, se izvede s skupnim dogovorom o zadevi iz prvega odstavka 19. člena MLI. Taka arbitražna odločitev je končna.
- b) Arbitražna odločitev je zavezujoča za obe državi pogodbenici, razen če:
 - i) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvede arbitražna odločitev. V takem primeru ni upravičeno, da bi pristojna organa zadevo še naprej kakor koli obravnavala. Šteje se, da oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, ne sprejme skupnega dogovora, s katerim se izvaja arbitražna odločitev o zadevi, če katera koli oseba, na katero se zadeva neposredno

¹ V skladu s prvim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitraža) MLI uporabljajo v zvezi s to konvencijo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice 1. avgusta 2019, ali po njem.

V skladu z drugim odstavkom 36. člena MLI se določbe VI. dela (arbitraža) MLI uporabljajo za zadeve, predložene pristojnemu organu države pogodbenice pred 1. avgustom 2019 samo, če se pristojna organa obeh držav pogodbenic strinjata, da se bo navedeni del uporabil za dano zadevo.

nanaša, v 60 dneh po dnev, ko ji je bilo poslano obvestilo o skupnem dogovoru, iz obravnave pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem ne umakne vseh vprašanj, razrešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev, ali kako drugače ne konča kateri koli postopek pred sodiščem ali upravnim sodiščem v zvezi s temi vprašanji na način, ki je v skladu s tem skupnim dogovorom;

- ii) je v končni odločitvi sodišč ene od *držav pogodbenic* navedeno, da je arbitražna odločitev neveljavna. V takem primeru se šteje, da zahteva za arbitražo iz prvega odstavka 19. člena *MLI* ni bila predložena in da arbitražni postopek ni potekal (razen za namene 21. člena (zaupnost arbitražnega postopka) in 25. člena (stroški arbitražnega postopka) *MLI*). V takem primeru se lahko predloži nova zahteva za arbitražo, razen če se pristojna organa strinjata, da taka nova zahteva ni dopustna;
- iii) oseba, na katero se zadeva neposredno nanaša, pred katerim koli sodiščem ali upravnim sodiščem nadaljuje postopek glede vprašanj, rešenih v skupnem dogovoru, s katerim se izvede arbitražna odločitev.

5. Pristojni organ, ki je prejel začetno zahtevo za postopek skupnega dogovarjanja iz pododstavka a prvega odstavka 19. člena *MLI*, v dveh koledarskih mesecih od prejema zahteve:

- a) osebi, ki je predložila zadevo, pošlje obvestilo o prejemu zahteve in
- b) pristojnemu organu druge *države pogodbenice* pošlje obvestilo o tej zahtevi, skupaj s kopijo zahteve.

6. Pristojni organ v treh koledarskih mesecih po prejemu zahteve za postopek skupnega dogovarjanja (ali kopije te zahteve od pristojnega organa druge *države pogodbenice*):

- a) obvesti osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ, da je prejel informacije, potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, ali
- b) od te osebe zahteva dodatne informacije v ta namen.

7. Kadar v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI* eden ali oba pristojna organa od osebe, ki je predložila zadevo, zahtevata dodatne informacije, ki so potrebne za začetek vsebinske obravnave zadeve, pristojni organ, ki je zaprosil za dodatne informacije, v treh koledarskih mesecih od prejema dodatnih informacij od te osebe to osebo in drug pristojni organ obvesti:

- a) da je prejel zahtevane informacije ali
- b) da nekatere zahtevane informacije še vedno manjkajo.

8. Kadar noben pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) dneva, ko oba pristojna organa obvestita osebo, ki je predložila zadevo, v skladu s pododstavkom a šestega odstavka 19. člena *MLI*, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnev, obvestila pristojnemu organu druge *države pogodbenice* v skladu s pododstavkom b petega odstavka 19. člena *MLI*.

9. Kadar se zahtevajo dodatne informacije v skladu s pododstavkom b šestega odstavka 19. člena *MLI*, je začetni dan iz prvega odstavka 19. člena *MLI* zgodnejši od:

- a) zadnjega dneva, ko pristojni organi, ki so zahtevali dodatne informacije, obvestijo osebo, ki je predložila zadevo, in drug pristojni organ v skladu s pododstavkom a sedmega odstavka 19. člena MLI, in
- b) dneva, ki je tri koledarske mesece po dnevnu, ko oba pristojna organa prejmeta vse informacije, ki jih je od osebe, ki je predložila zadevo, zahteval kateri koli izmed teh pristojnih organov.

Če pa eden ali oba pristojna organa pošljeta obvestilo iz pododstavka b sedmega odstavka 19. člena MLI, se tako obvestilo obravnava kot zahtevek za dodatne informacije na podlagi pododstavka b šestega odstavka 19. člena MLI.

10. Pristojna organa *držav pogodbenic* s skupnim dogovorom po 26. členu konvencije uredita način uporabe VI. dela MLI, vključno z minimalnimi informacijami, ki jih vsak pristojni organ potrebuje, da začne vsebinsko obravnavati zadevo. Tak dogovor se sklene pred dnevom, ko je mogoče nerešena vprašanja v zadevi prvič predložiti v arbitražo, in se lahko občasno spreminja.

12. Ne glede na druge določbe 19. člena MLI:

- a) katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, se, čeprav spada v področje uporabe arbitražnega postopka, določenega z MLI, ne predloži v arbitražo, če je o tem vprašanju že odločilo sodišče ali upravno sodišče katere koli od *držav pogodbenic*;
- b) če sodišče ali upravno sodišče ene od *držav pogodbenic* – kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom *držav pogodbenic* – odloči o vprašanju, se arbitražni postopek konča.

20. člen (imenovanje arbitrov) MLI

1. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* skupno ne dogovorita o drugačnih pravilih, se za namene VI. dela MLI uporabljajo drugi do četrti odstavek 20. člena MLI.

2. Imenovanje članov arbitražnega senata urejajo naslednja pravila:

- a) Arbitražni senat je sestavljen iz treh posameznikov s strokovnim znanjem ali izkušnjami s področja mednarodnih davčnih zadev.
- b) Vsak pristojni organ imenuje enega člana senata v 60 dneh od dneva predložitve zahteve za arbitražo na podlagi prvega odstavka 19. člena MLI. Dva na tak način imenovana člana senata v 60 dneh od poznejšega od njunih imenovanj imenujeta tretjega člana, ki opravlja funkcijo predsednika arbitražnega senata. Predsednik ne sme biti državljani niti rezident nobene od *držav pogodbenic*.
- c) Vsak imenovani član arbitražnega senata mora biti ob sprejemu imenovanja nepristranski in neodvisen od pristojnih organov, davčnih uprav in ministrstev za finance *držav pogodbenic* in od vseh oseb, na katere se zadeva neposredno nanaša (in njihovih svetovalcev); svojo nepristranskost in neodvisnost mora ohranjati ves čas postopka in se v razumnem obdobju po njem izogibati vsakršnemu ravnanju, ki bi lahko ogrozilo vtis nepristranskosti in neodvisnosti arbitrov v zvezi s postopkom.

3. Če pristojni organ *države pogodbenice* ne imenuje člana arbitražnega senata na način in v rokih,

ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic, člana v imenu tega pristojnega organa imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od držav pogodbenic.

4. Če prva dva člana arbitražnega senata ne imenujeta predsednika na način in v rokih, ki so določeni v drugem odstavku 20. člena MLI ali o katerih se dogovorita pristojna organa držav pogodbenic, predsednika imenuje uradna oseba na najvišjem položaju v Centru za davčno politiko in upravo Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, ki ni državljan nobene od držav pogodbenic.

21. člen (zaupnost arbitražnega postopka) MLI

1. Izključno za namene uporabe določb VI. dela MLI in določb konvencije ter domače zakonodaje držav pogodbenic v zvezi z izmenjavo informacij, zaupnostjo in upravno pomočjo se člani arbitražnega senata in največ trije člani osebja na člana (in potencialni arbitri samo, če je to potrebno za preverjanje njihove sposobnosti za izpolnjevanje zahtev za arbitre) štejejo za osebe ali organe, ki se jim lahko razkrijejo informacije. Informacije, ki jih prejme arbitražni senat ali potencialni arbitri, in informacije, ki jih pristojni organi prejmejo od arbitražnega senata, se štejejo za informacije, ki se izmenjajo na podlagi določb konvencije, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč.

2. Pristojna organa držav pogodbenic zagotovita, da se člani arbitražnega senata in njihovo osebje še pred delovanjem v arbitražnem postopku pisno zavežejo, da bodo katere koli informacije v zvezi z arbitražnim postopkom obravnavali v skladu z obveznostmi glede zaupnosti in nerazkritja, opisanimi v določbah konvencije, ki se nanašajo na izmenjavo informacij in upravno pomoč, ter tistimi na podlagi veljavne zakonodaje držav pogodbenic.

22. člen (rešitev zadeve pred koncem arbitraže) MLI

Za namene VI. dela MLI in določb konvencije, ki omogočajo reševanje zadev s skupnim dogovarjanjem, se postopek skupnega dogovarjanja in arbitražni postopek v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po predložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnim organom držav pogodbenic:

- a) pristojna organa držav pogodbenic dosežeta skupni dogovor o rešitvi zadeve ali
- b) oseba, ki je predložila zadevo, umakne zahtevo za arbitražo ali postopek skupnega dogovarjanja.

Drugi in peti odstavek 23. člena (vrsta arbitražnega postopka) MLI

Arbitraža neodvisnega mnenja

2. Razen če se pristojna organa držav pogodbenic medsebojno ne dogovorita o drugačnih pravilih, veljajo za arbitražni postopek naslednja pravila:

- a) potem ko se zadeva predloži v arbitražo, pristojni organ vsake države pogodbenice vsem članom senata brez nepotrebne odlašanja zagotovi katere koli informacije, ki so lahko

potrebne za arbitražno odločitev. Razen če se pristojna organa *držav pogodbenic* ne dogovorita drugače, se katere koli informacije, ki obema pristojnima organoma niso bile na voljo preden sta oba prejela zahtevo za arbitražo, ne upoštevajo pri odločitvi;

- b) arbitražni senat odloči o vprašanih, predloženih v arbitražo, v skladu z veljavnimi določbami *konvencije* in ob upoštevanju teh določb v skladu z veljavnimi določbami domače zakonodaje *držav pogodbenic*. Člani senata upoštevajo tudi katere koli druge vire, ki jih pristojna organa *držav pogodbenic* lahko izrecno opredelita s skupnim dogovorom;
- c) arbitražna odločitev se pristojnima organoma *držav pogodbenic* sporoči pisno, v njej pa so navedeni pravni viri, na katerih temelji, in njena obrazložitev. Arbitražna odločitev se sprejme z navadno večino članov senata. Arbitražna odločitev nima precedenčne vrednosti.

5. Pred začetkom arbitražnega postopka pristojna organa *držav pogodbenic* zagotovita, da se vsaka oseba, ki je predložila zadevo, in njeni svetovalci pisno zavežejo, da informacij, ki jih prejmejo med arbitražnim postopkom od pristojnega organa ali arbitražnega senata, ne bodo razkrili nobeni drugi osebi. Postopek skupnega dogovarjanja na podlagi *konvencije* in arbitražni postopek na podlagi *VI. dela MLI* se v zvezi z zadevo končata, če kadar koli po vložitvi zahteve za arbitražo in preden arbitražni senat sporoči svojo odločitev pristojnima organoma *držav pogodbenic*, oseba, ki je predložila zadevo, ali eden od njenih svetovalcev bistveno krši to zavezo.

Drugi odstavek 24. člena (dogovor o drugačnem reševanju) MLI

2. Ne glede na četrti odstavek 19. člena *MLI* arbitražna odločitev v skladu s *VI. delom MLI* ni zavezujoča za *državi pogodbenici* in se ne izvede, če se pristojna organa *držav pogodbenic* dogovorita o drugačni rešitvi vseh nerešenih vprašanj v treh koledarskih mesecih po tem, ko jima je bila sporočena arbitražna odločitev.

25. člen (stroški arbitražnega postopka) MLI

V arbitražnem postopku na podlagi *VI. dela MLI* honorarje za člane arbitražnega senata in njihove izdatke ter vse druge stroške, ki jih imata *državi pogodbenici* v zvezi z arbitražnim postopkom, krijeta *državi pogodbenici* na način, o katerem se skupno dogovorita pristojna organa *držav pogodbenic*. Če takega dogovora ni, vsaka *država pogodbenica* krije svoje stroške in stroške svojega imenovanega člana senata. Stroške predsednika arbitražnega senata in druge stroške, povezane z vodenjem arbitražnega postopka, v enakih deležih krijeta *državi pogodbenici*.

Drugi in tretji odstavek 26. člena (združljivost) MLI

2. Katero koli nerešeno vprašanje, ki izhaja iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja, ki sicer spada v področje uporabe arbitražnega postopka, ki ga določa *VI. del MLI*, se ne predloži v arbitražo, če vprašanje spada v področje zadeve, v zvezi s katero se je predhodno že ustanovil arbitražni senat ali podoben organ v skladu z dvostransko ali večstransko konvencijo, ki določa obvezno in zavezujoče arbitražno reševanje nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz zadeve v postopku skupnega dogovarjanja.

3. Nič v VI. delu MLI delu ne vpliva na izpolnjevanje širših obveznosti v zvezi z arbitražnim reševanjem nerešenih vprašanj, ki izhajajo iz postopka skupnega dogovarjanja na podlagi drugih konvencij, katerih pogodbenici sta ali bosta postali *državi pogodbenici*.

Pododstavek a drugega odstavka 28. člena (pridrži) MLI

Republika Slovenija v skladu s *pododstavkom a drugega odstavka 28. člena MLI* izraža naslednje pridrške v zvezi z obsegom zadev, za katere je mogoča arbitraža na podlagi VI. dela MLI.

1. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve v zvezi z dohodkom ali premoženjem, ki ni obdavčeno v pogodbeni jurisdikciji, ker ni vključeno v davčno osnovo v tej pogodbeni jurisdikciji, ali ker zanj velja oprostitev ali ničelna davčna stopnja, ki velja samo po domači davčni zakonodaji navedene pogodbene jurisdikcije, in je značilna za tak dohodek ali premoženje.

2. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo dejanja, za katera je bilo za davčnega zavezanca, osebo, ki deluje zanj, ali povezano osebo, odločeno:

i. sodišče ga je spoznalo za krivega kaznivega dejanja v zvezi z davki ali

ii. naložena mu je bila velika kazen zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja.

Za ta namen Zakon o davčnem postopku vsebuje zakonodajne določbe, ki urejajo velike kazni zaradi davčne goljufije, utaje ali izogibanja. Upoštevajo se tudi morebitne naknadne določbe, ki nadomeščajo, spreminjajo ali posodablajo te določbe. Republika Slovenija o teh naknadnih določbah obvesti depozitarja.

3. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo rezidentstvo družb in drugih subjektov.

4. Republika Slovenija si pridržuje pravico, da iz obsega VI. dela izključi zadeve, ki vključujejo uporabo domačih določb proti izogibanju. Za ta namen domače določbe Republike Slovenije proti izogibanju vključujejo take določbe, ki so v davčni zakonodaji.

27. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se

razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu, odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

- a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;
- b) predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti po zakonodaji ali običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;
- c) predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zaprosi za informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zaprosenih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda te se v nobenem primeru ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, da lahko država pogodbenica zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

28. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništva ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV

(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

29. člen

IZVZETJE DOLOČENIH DRUŽB

Ta konvencija se ne uporablja za holdinge (*sociétés holding*) v smislu posebne luksemburške zakonodaje, kot sta trenutno zakon (*loi*) z dne 31. julija 1929 in uredba (*arrêté grand-ducal*) z dne 17. decembra 1938. Prav tako se ne uporablja za dohodek, ki ga rezident Slovenije dobi iz teh družb, ali za deleže ali druge pravice v teh družbah, ki jih ima taka oseba v lasti.

30. člen

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Državi pogodbenici druga drugo po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani postopki, ki so po njuni zakonodaji potrebni za začetek veljavnosti te konvencije. Konvencija začne veljati na datum prejema zadnjega uradnega obvestila.
2. Ta konvencija se uporablja:
 - a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodke, dobljene prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija;
 - b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, ki se obračunajo za katero koli davčno leto z začetkom prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem začne veljati konvencija.

31. člen

PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Katera koli država pogodbenica lahko konvencijo odpove po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta, ki sledi obdobju petih let od datuma začetka veljavnosti konvencije. V takem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, zadržanimi pri viru, za dohodke, dobljene prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi;
- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, ki se obračunajo za katero koli davčno leto z začetkom prvega januarja ali po njem v koledarskem letu, ki sledi letu, v katerem je bilo dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v dveh izvornikih v Ljubljani dne 2. aprila 2001 v slovenskem, francoskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

Za Republiko Slovenijo

Dimitrij Rupel

Za Veliko vojvodstvo Luksemburg

Lydia Polfer

PROTOKOL

Ob podpisu konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki od dohodka in premoženja, ki je bila danes sklenjena med Republiko Slovenijo in Velikim vojvodstvom Luksemburg, sta se pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, dogovorila, da so naslednje določbe sestavni del konvencije.

V zvezi z 10. členom

Razume se, da izraz "dividende" vključuje tudi delež dobička vlagatelja v trgovskem, industrijskem, rudarskem ali obrtniškem podjetju, ki se plača sorazmerno dobičku in na podlagi vloženega kapitala, kakor tudi obresti in plačila iz obveznic, kadar se poleg fiksne

obrestne mere prizna pravica do dodatnih obresti, ki se spreminjajo glede na razdeljeni dobiček.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta pooblaščenca držav pogodbenic, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvirnikih v Ljubljani dne 2. aprila 2001 v slovenskem, francoskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

Za Republiko Slovenijo

Dimitrij Rupel

Za Veliko vojvodstvo Luksemburg

Lydia Polfer

Dodatni protokol h konvenciji

Ob podpisu protokola o spremembah konvencije sta se obe strani sporazumeli o teh določbah, ki so sestavni del konvencije:

v zvezi s 27. členom:

1. Razume se, da pristojni organ zaprosene države na zaprosilo pristojnega organa države prosilke predloži informacije za namene iz 27. člena.
2. Kadar pristojni organ države prosilke zaprosi za informacije po konvenciji, predloži pristojnemu organu zaprosene države informacije, s katerimi dokaže njihovo predvideno pomembnost glede na zaprosilo:
 - a) identiteto osebe, ki se obravnava ali preiskuje;
 - b) opis zaprosenih informacij, vključno z njihovo vrsto in obliko, v kateri jih želi država prosilka prejeti od zaprosene države;
 - c) davčni namen, za katerega se zaprosijo informacije;
 - d) razloge za prepričanje, da se zaprosene informacije hranijo v zaproseni državi oziroma jih oseba pod jurisdikcijo zaprosene države ima ali so pod njenim nadzorom;
 - e) ime in naslov vsake osebe, za katero verjame, da bi lahko imela zaprosene informacije, če je znana;

- f) izjavo, da je država prosilka na svojem ozemlju izkoristila vse načine za pridobitev informacij, razen tistih, ki bi povzročile prevelike težave.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenata, podpisala ta protokol.

SKLENJENO v dveh izvornikih v Luxembourgju 20. junija 2013 v slovenskem, francoskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

Za

Republiko Slovenijo

Uroš Čufer

Za

Veliko vojvodstvo Luksemburg

Luc Frieden